

der, og hvis Kuske svingede med Hatten til Hilsen og raabte; Paa snarligt Gensyn!

I Aabenraa, som den foregaaende Dag havde flaget rigeligt med tyske Flag, var disse nu overalt fjernede, og den tyske Stemning syntes langsomt at ebbe ud, medens store Skarer af Vælgere fra Syd stormede Banaarden med deres Pas for at vende tilbage fra den Demonstration, som Valget for dem betød.

Karakteristisk var det i øvrigt at mange Handlende holdt deres Butiker lukkede og erklærede, at de ikke vilde aabne den igen for løse Kunder før Genforeningen, da det var den rene Ruin at sælge Varerne til den nuværende Markkurs.

Aldrig har jeg været i et uhyggeligere Tog end det, der om Aftenen gik til Flensborg, og som tog hele den tilbagegaaende Strøm med sig. Der var ravende mørkt paa Perronen og inde i Kupeerne, i hvilke man fandte sig frem for tilsidst at finde en Plads paa en Koffert ude i en af Gangene.

Materiellet knirkede og knagede, som om det hvert Øjeblik skulde gaa i Stykker, og paa Mellemstationerne ravede nye Rejsende sig hysynsløst ind i Mørket som Fantomer.

Hver Gang vi atter langsomt satte os i Bevægelse, lød der Spøgelshistorier fra usynlige Fortællere i en eller anden Krog.

Har de hørt, hvad der er sket i Flensborg. Det tyske Flag vajer atter stolt over Kommissionens Bygning. Der har været Sammenstød mellem de franske og engelske Besættelsestropper. Fire Franskmand er dræbte og mange saarede.

Det var en fuldstændig Spiritistseance med talende Bordben, medens Vinden stod bidende kold ind gennem de knuste Ruder, der var dækket med et gammelt Tæppe.

I Flensborg var der vild Jagt efter et Hotel. Men her fandt Danskerne hurtigt hinanden. Man indrettede sig, som man kunde bedst, og man laa i Værelse sammen uden at kende hinanden personligt. Det var nok at kende hinanden paa Sproget og saa gik Samtalen livligt fra Seng til Seng.

Da jeg i Morges gik ud i Byen, blev jeg forbavset over, hvor meget den har forandret sig, siden jeg var her sidst i Sommeren 1914.

I Forretninger, hvor jeg tidligere har betragtet det som en Selvfølge at tale Tysk, fordi man i modsat Tilfælde slet ikke var bleven ekspederet, gjorde man sig nu ikke blot Umage for at tale Dansk men ogsaa for at indlede en Diskussion, hvis der ingen Kunder var i Forretningen.

— De er Dansk, sagde Ekspedienten i en Cigarforretning. Jeg vilde ønske, vi kunde komme til Danmark. Jeg har mistet min Søn og min Broder i Krigen, men det er da ikke de Danskes Skyld, og derfor har jeg da ingen Grund til at hade dem. Jeg vil stemme Dansk, og det vil min Kone ogsaa, det kan man da ikke kalde Højforræderi, vel?

Jeg forstod, at det Ord: Højforræderi er det, med hvilket der blandt Tyskerne indbyrdes, Mand og Mand imellem agiteres kraftigst, og at det netop er det, der maaske bider stærkest paa det tidligere Kejsertro.

Samtidig er der bleven en Rankning i alle de danske Elementer, medens Danmark, der tidligere var et forholdsvis fjernt Begreb, for mange nu er rykket lige ind til Byportene. Der er hos de danske Flensborgere en Selvsikkerhed og en Tro, der tænder lysende Haab om en ny Dag langt ud over den Zone, der allerede har bekendt sit utvetydige Sindelag.

Kirkens Korshærs Arbejde i Danmark.

III.

Det hænder mig saa tit, at jeg møder Landsmænd herovre, der har været her en Del Aar og egentlig kender grumme lidt til, hvordan Livet leves i vor Moderkirke derhjemme. Derfor er det mig ogsaa en Glæde overalt, hvor jeg kommer frem herovre med Mund og Pen at fortælle om Arbejdet i Guds Rige i Danmark. Og af Arbejdet derhjemme er der igen særlig eet, som jeg gerne vil lægge ind til deres Hjerter, det Arbejde, som jeg staar i for Tiden, „Kirkens Korshær.“ Det er for at faa et Indblik i, hvordan det tilsvarende Arbejde udføres herovre, at jeg er her i Amerika for en Tid. — Enhver Storby — ja, bare enhver større By — afføder altid en Slags Bærme af Mennesker, der ved egen Skyld eller paa Grund af Forholdene gaar til Bunds i et Liv i Synd og Nød.

Jeg har set det grelt i de „uhyggelige“ Storbyer herovre, og vi har længe kendt det i de større Byer i Danmark og navnlig i København.

Længe havde Kirken hjemme ikke rigtig Øjnene oppe for sit Ansvar overfor disse Samfundets ulykkeligst stillede. Der blev vel gennem „Blaa Kors“, „Magdalenehjemmet“ og enkelte andre Institutioner — paa sine Steder af de lokale Menigheder — gjort Forsøg paa Redningsarbejde, men det egentlige Slumarbejde var t. Eks. i København væsentligt overladt „Frelsens Hær“ (Salvation Army) og „Methodistkirken“, skønt Arbejdsmarken var iblandt-Folkekirkens egne døbte og konfirmerede Børn.

Men eftersom Livet vaagnede omkring i Menighederne i København, vaagnede ogsaa Ansaret for disse Kirkens mest forsømte Børn.

Man lærte snart at forstaa — og med Rette — at de lokale Menigheder ikke ret mange Steder magtede at løse den Opgave paa egen Haand, men at der udkrævedes en Stab af særligt uddannede Arbejdere, Arbejdere, som var kaldet ikke blot af Mennesker, men først og fremmest af Gud.

Dette Syn paa Sagen førte til Dannelsen af „Kirkens Korshær“.

D. 12. Oktober 1912 indviedes 4 Mænd og 7 Kvinder til at tage dette Arbejde op; de blev indviede under Bøn og Haandspaalæggelse efter Kirkens gamle Skik. Sjælen i Arbejdet var Pastor H. P. Møllerup, som i England havde set den engelske Kirkes Forsøg paa at løse den tilsvarende Opgave der gennem den saakaldte „Church Army“.

„Kirkens Korshær“ er ikke knyttet til de enkelte lokale Menigheder, men udgør en særlig Afdeling af Københavns Indre Mission. Arbejderne kan derigennem derhen, hvor der for Tiden er Brug for dem, og som Regel søges der saa Samarbejde med den lokale Menighed.

Det Arbejde, der begyndte saa stilfærdigt, er bleven underlig velsignet af Gud.

Aarsberetningen fra 1918 udviser af egentlige Arbejdere et Antal af ca. 40, d. v. s. Mennesker, der enten giver hele deres Tid eller en Del af den i Arbejdet og derfor ogsaa faar hel eller delvis Løn af Korshæren.

Antallet af dem, der var under Uddannelse paa Korshærens Skole, var 23, og en Stab paa godt 300 troende Mænd og Kvinder hjalp mer eller mindre til i de forskellige Grene af Arbejdet.

Korshæren driver nu 20 Redningshjem, eet for Kvinder — det er indrettet som Vaskeri, og eet for Mænd — det er et Gartneri paa ca. 11. Td. Land. Desuden drives der tre billige Pensionater eller Spisehuse paa forskellige Steder i Byen, og Korshærens Kontor søger at skaffe Arbejde til arbejdsløse, og hvis det er nødvendigt, hjælpes der med lidt Penge eller lidt Tøj.

Men Korshæren er ikke tilfreds med blot at hjælpe dem, der søger dens Hjælp, den har først og fremmest den Opgave — efter Kristi eget Eksempel og Befaling at opøge dem, der trænger til baade aandelig og timelig Hjælp, Bærmen, Proletarerne, „the outcasts“ — og dog trods alt: Jesus Kristi dyrekøbte smaa.

Derfor holder vi mange Møder, Friluftsmøder paa Gader og Stræder og aabne Pladser, og Indendørs møder paa Værtshuse, Logihuse, i Missionshuse og Kirker.

Og Evangeliet om Synderes Frelser, Jesus Kristus, prædikes saa kort og klart som muligt som den eneste Hjælp for den „pæneste“ Mand og den dybest faldne Synder.

Og fordi det er et opøgende Arbejde, sendes vore Medarbejdere ud paa Husbesøg i Slumkvartererne og ind paa Fabrikker, paa Kneiper (Salooner) og bag Fængsels Mure med Bud om Kristus. Og om Natten, naar Beværgningen lukker, og Dansebulerne, Biograferne, Varieteerne osv. udspyer Sværme af Mennesker, sendes vore „Korsbrødre“ og „Kors søstre“ to og to sammen ud paa Gader og Stræder — iklædt en særlig Dragt, saa Folk kan se, hvem de har for sig — og der søges de ved Samtale med den enkelte at standse een og anden paa Syndens Vej. — Og selv om der er mange Skuffelser, saa lykkes det dog Aar efter Aar med nogle.

Det er vort Haab med Tiden at faa vor faste Arbejderstab i hver By i Danmark, hvor det tiltrænges. — I Aarhus er Arbejdet allerede begyndt.

Men vi mangler ofte Medarbejdere og undertiden ogsaa Midlerne — selv om Gud hidtil har sørget for, at vi fik, hvad vi behøvede.

Arbejdet har i særlig Grad haft Menighedens Hjerte udover Danmark. En Del Bidrag faar vi gennem Sogneraad paa Landet og Politikassen i Byerne — idet de forstaa, at det er et samfundsrejsende Arbejde, men langt de fleste Bidrag faar vi i frivillige Gaver fra Mennesker, som ser, at det er Guds Arbejde og Kirkens Ansvar, ser, at de ikke selv kan gaa og gøre det, men gerne vil hjælpe dem, der gaar i deres Sted med Gaver og Forbøn.

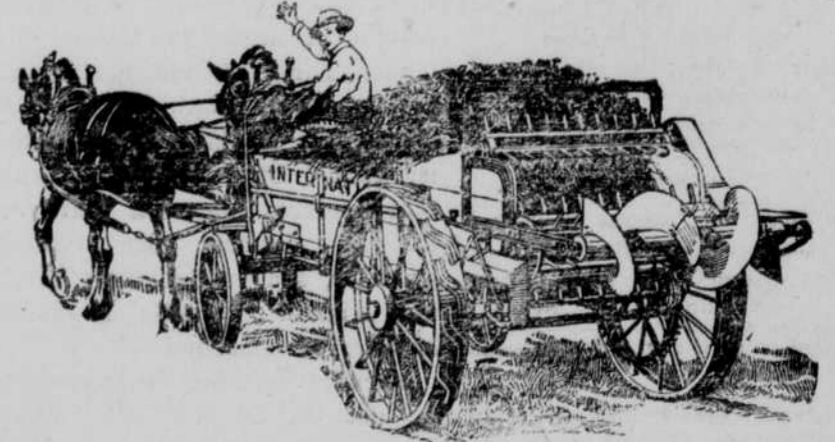
Og denne deres Kærlighed holder — næst Guds Hjælp — Modet oppe hos os, naar Skuffelserne undertiden er mange.

Og hermed lægger jeg nu denne Sag frem for edes herovre i Amerika. I, som elsker Guds Riges Arbejde i vort gamle Land, giv denne Sag Plads i eders Hjerter og eders Forbøn.

Jeg vil til Gengæld prøve paa — som Gud giver Kræfter — derhjemme at vække mere Forbøn og Kærlighed til det Arbejde, I søger at gøre herovre for at møde de af vort

De nye Kuglelejer og Tætte-Bunds International Gødnings-Spreder er nu færdig og indbyder til Deres kritiske Undersøgelse

Ny Forskellig Bedre

LAD DERES ØJNE LØBE OVER ALLE DISSE FREMTRÆDENDE EGENSKABER:

- Kuglelejer.**
  1. Kuglelejer paa syv Punkter. Den eneste Spreder, der er saaledes udstyret. Stille, jævnt og let løbende.
  2. Tandstangs Overføring fra Hovedakslen: eksentrisk og ekstra stort Spærrehjul giver let, stærk og stadig Tilførsel. Kassen skraatformet til at forhindre Friktionen af Kassens Sider. 6-dobbelt Tilførsels hurtighed.
  3. Svingende Frontaksel, Autostil, som tillader kort Vending. Uden Slid.
  4. Kraften overføres fra begge Ender af Bagakslen — de sønderrivende Tænder drives af det ene Hjul, og Tilførsel af Gødningen sker ved det andet.
- Hjulspor.**
  5. Baghjulet følger i Forhjulets Spor, der ved lettende Draget.
- Tæt Bund.**
  6. Der er ingen Sammenkobning eller stoppende Forsmæk, da Sprederen har en tæt Bund. Spreder alt.
- To Sønderrivere.**
  7. Behandler med Lethed et godt, solidt Læs, idet to Sønderrivere af Staal med skarpt tilspidsede Tænder arbejder fra baade Toppen og Bunden af Læsset.
- Bred-Spreder.**
  8. Den spirale Bredspreder bagved Sønderriverne giver Gødningen en tredje Overhaling og spreder den jævnt bag Hjulene.
- Staal-Indfatning.**
  9. Hovedindfatningen er af solidt Staal — Trækassens Sider holder kun Læsset.

DEN NYE INTERNATIONAL — udført i to Størrelser — er uden Tvivl den bedste Gødnings-Spreder, som findes i Handelen for Tiden, og naar De tager dette i Betragtning i Forbindelse med Prisen, er den langt forud for alle andre og er tvunget til at blive 1920's største Sensation. Indgiv Deres Ordre tidligt. For nærmere Oplysning send Navn og Adresse til

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY OF AMERICA CHICAGO U.S.A.

Folk, som gik hjemmefra, med Evangeliet paa deres eget Maal, den danske Tunge.

Gud hjælpe eder til: ikke at tabe Modet.

Paul Ø. Gade.

Præst i Korshæren i København.

F. T. 130 Prospect Ave., Brooklyn, New York.

Hvor har vi dog kun lidt af den Kærlighed i vore Hjerter, der som den gode Hyrde vil søge at frelse det fortabte, der for vildt i Ørkenen eller paa Bjergene. Vore Forsømmelsessynder paa dette Omraade er mange og store.

Og derfor Gud ske Lov for „Kirkens Korshær“ med dens Virksomhed paa „Stræder og Gader“ for at kalde ad de forvildede. „Korsbrødrene og -søstre“ udfører, hvad vi undlader. Herren velsigne dem i deres selvfornægtende Arbejde. Lad os prøve, om vi kunde være med at støtte dem ved Forbøn og Interesse, som Pastor Gade anmoder om. I.M.H.

Nedgang i Farmproduktionen

Landbrugsministeriet skriver, at der er en stor Fare for en betydelig Nedgang i Produktionen af Fødemidler her i Landet i Aar. Grunden dertil er mest Vanskeligheden ved at faa dygtige Farmarbejdere, og den høje Løn som maa betales dem. De høje Priser paa Fødestoffer, Frø, Maskiner osv. vil ogsaa bidrage til en formindsket Produktion.

Det klareste Bevis for denne Nedgang fandtes nylig i Staten New York ved en Sammenligning af Forholdene paa 3,775 Farme i forskellige Dele af Staten den 1. Februar 1919 og 1920. Det viste sig, at i Aarets Løb var Antallet af Farmarbejdere paa disse Farme gaaet 17 Procent ned. Holder dette Stik for hele Staten, vil det sige, at 35,000 Mænd og Karle, der i Fjor arbejdede paa Landet, nu har søgt Arbejde i Byerne. Og Ministeriet mener, at en tilsvarende Nedgang eksisterer i mange andre Farmdistrikter rundt om i Statene.

En Undersøgelse af Lønningsforholdene paa Farmene i New York antyder, at Lønnen for Landarbejdere i Aar vil være omtrent 14 Procent højere end i Fjor var den dog 80 Procent højere end ved Krigens Begyndelse. Meddelelser fra ledende

Farmere i alle Dele af Staten tyder paa, at Gennemsnitslønnen for dygtige Farmarbejdere vil blive 52 Dollars om Maanedu med Kost og Logis, medens Lønnen i 1919 i Gennemsnit var 45.50. Gifte Folk vil i Aar faa omtrent 70 Dollars med frit Hus og Æg, Smør etc. i Tilgift. Sidste Aar fik de 60 Dollars.

Mange Farmere har derfor taget den Bestemmelse kun at dyrke saa meget Land, som de kan tage Vare paa uden fremmed Hjælp. Af den Grund udsteder Ministeriet en kraftig Opfordring til enhver Familie i Byerne og paa Landet om saa vidt muligt selv at dyrke en Køkkenhave og frembringe de Grøntsager, som De behøver for eget Brug. De, der ikke før har prøvet Havedyrkning, kan aldeles gratis faa Vejledning i Havedyrkning ved at skrive til Departement of Agriculture, Washington, D. C.

Kontorpladser for hjemsendte Soldater.

Krigsministeriet har udsendt Meddelelse om, at enhver Mand, der har gjort Krigstjeneste i Hæren eller Flaaden vil have Forret fremfor andre ved Besættelsen af ledige Kontorpladser i Washington.

De skriver, at der for Tiden er en Mængde ledige Pladser for

Stenografer og Maskinskrivere. Begyndelseslønningen er fra 1000 til 1200 Dollars om Aaret med et Dyrtidstillæg af 240 Dollars. Fra disse Pladser kan dygtige Mænd avancere til højtbetalte Stillinger, der næsten altid besættelse ved Forfremmelse af Kontorets egne Folk.

Den Mangel paa Huslejligheder og Værelser, som eksisterede under Krigen, er nu blevet afhjulpet, og de, der modtager Stillinger i Regeringskontorerne i Washington, vil ikke længere have Vanskelighed ved at finde en Plads, hvor de kan bo.

Nærmere Oplysninger og Ansøgningsblanketter faas fra Sekretæren for det lokale U. S. Board of Civil Service Examiners, hvis Adresse man som Regel kan faa paa Postkontoret, Custom House, eller ved at skrive til U. S. Civil Service Commission, Washington, D. C.

Sundhedsalmanak.

Der er en Mængde Sygdom og Daarlighed i denne Verden, som kan forebygges og standes, hvis man blot vilde lære de almindelige Sundhedsregler at kende. For rigtigt at faa Kendskabet til disse simple Regler spredt blandt Folk har Regeringens Sundhedsvesen udgivet en „Health Almanac for 1920“ — en smuk Bog paa 60 Sider med mange Billeder og med en klar Fremstilling af, hvordan man skal forebygge Sygdom i sit Hjem. Det er en Bog, som især enhver Husmoder burde læse og for have hængende paa Væggen for Brug i Tilfælde af Sygdom. Bag i Almanakken er der en Fortegnelse over 50 gode Lægebøger og Sundhedsbøger, der, ligesom Almanakken sendes gratis til enhver, der ønsker dem. Man skal blot skrive til „Surgeon General, U. S. Public Health Service, Washington, D. C.“